

- 4) HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc i HSBC Continental Europe, dawniej HSBC France, pokrywają własne koszty związane z postępowaniem w pierwszej instancji.
- 5) Crédit agricole SA i Crédit agricole Corporate and Investment Bank pokrywają własne koszty związane z postępowaniem odwoławczym.
- 6) JP Morgan Chase & Co. i JP Morgan Chase Bank, National Association pokrywają własne koszty związane z postępowaniem odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 45 z 10.2.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 stycznia 2023 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa) – „DOBELES HES” SIA (C-702/20), Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (C-17/21)

(Sprawy połączone C-702/20 i C-17/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Artykuł 107 ust. 1 TFUE – Uregulowanie krajowe przewidujące spoczywający na operatorze publicznym obowiązek zaopatrywania się u producentów energii odnawialnej po cenie wyższej niż rynkowa – Brak wypłaty części danej pomocy – Wniosek o rekompensatę złożony przez tych producentów do organu publicznego, którego budżet jest przeznaczony wyłącznie na zapewnienie jego własnego funkcjonowania, innego niż organ, który jest co do zasady zobowiązany na podstawie tego uregulowania krajowego do wypłaty tej pomocy – Nowa pomoc – Obowiązek zgłoszenia – Pomoc de minimis – Rozporządzenie (UE) nr 1407/2013 – Artykuł 5 ust. 2 – Kumulacja – Uwzględnienie już otrzymanych kwot pomocy w okresie odniesienia na podstawie wspomnianego uregulowania krajowego]

(2023/C 71/03)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „DOBELES HES” SIA (C-702/20), Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (C-17/21)

Przy udziale: Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija, „GM” SIA

Sentencja

- 1) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie krajowe, które zobowiązuje państwowego dystrybutora energii elektrycznej do zakupu energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii po cenie wyższej od ceny rynkowej i które przewiduje, że wynikające stąd dodatkowe koszty są finansowane w drodze obowiązkowej opłaty ponoszonej przez odbiorców końcowych lub które przewiduje, że fundusze służące do finansowania tych dodatkowych kosztów pozostają stale pod kontrolą publiczną, stanowi interwencję „przy użyciu zasobów państwowych” w rozumieniu tego postanowienia.
- 2) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że uznanie korzyści za „pomoc państwa” w rozumieniu tego postanowienia nie zależy od warunku, iż dany rynek został uprzednio w całości zliberalizowany.
- 3) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy uregulowanie krajowe ustanowiło „pomoc państwa” w rozumieniu tego postanowienia, zapłata kwoty żądanej na drodze sądowej na podstawie tego uregulowania stanowi również taką pomoc.

- 4) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy uregulowanie krajowe ustanawiające ustawowe prawo do podwyższonej zapłaty za energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii stanowi „pomoc państwa” w rozumieniu tego postanowienia, dochodzone na drodze sądowej roszczenia mające na celu skorzystanie w pełni z tego prawa należy traktować jako wnioski o wypłatę nieotrzymanej części tej pomocy państwa, a nie jako wnioski mające na celu przyznanie odrębnej pomocy państwa przez sąd, do którego wniesiono sprawę.
- 5) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 [TFUE] do pomocy de minimis, a w szczególności jego art. 5 ust. 2, należy interpretować w ten sposób, że przestrzeganie progu pomocy de minimis ustalonego w art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia należy oceniać w świetle kwoty pomocy żądanej na podstawie właściwego uregulowania krajowego skumulowanej z kwotą wypłat otrzymanych już w okresie odniesienia na podstawie tego uregulowania.
- 6) Artykuł 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 [TFUE] należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy dana pomoc państwa nie odpowiada żadnej z kategorii pomocy istniejącej przewidzianych w art. 1 lit. b) tego rozporządzenia, pomoc tę, w tym część tej pomocy, której wypłaty żąda się w późniejszym czasie, należy uznać za „nową pomoc” w rozumieniu art. 1 lit. c) owego rozporządzenia.
- 7) Artykuł 108 ust. 3 TFUE oraz art. 2 ust. 1 i art. 3 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 [TFUE] należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy może uwzględnić żądanie mające na celu wypłatę kwoty odpowiadającej nowej pomocy niezgłoszonej Komisji Europejskiej, z zastrzeżeniem że pomoc ta zostanie uprzednio należycie zgłoszona tej instytucji przez właściwe organy krajowe oraz że Komisja wyrazi na nią zgodę lub można uznać, iż instytucja ta wyraziła taką zgodę.
- 8) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że dla oceny, czy dane kwoty mają charakter „pomocy państwa” w rozumieniu tego postanowienia, nie ma znaczenia okoliczność, iż kwoty te są dochodzone od organu publicznego, którego budżet jest przeznaczony wyłącznie na zapewnienie jego własnego funkcjonowania, przy czym jest to organ inny niż organ, który jest co do zasady zobowiązany do wypłaty tych kwot na podstawie właściwego uregulowania krajowego.

(¹) Dz.U. C 79 z 8.3.2021.
Dz.U. C 88 z 15.3.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 stycznia 2023 r. – Lietuvos geležinkeliai AB/Komisja Europejska, Orlen Lietuva AB

(Sprawa C-42/21) (¹)

[Odwołanie – Konkurencja – Nadużycie pozycji dominującej – Rynek kolejowych przewozów towarowych – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 102 TFUE – Dostęp przedsiębiorstw trzecich do infrastruktury zarządzanej przez litewską państwową spółkę kolejową – Demontaż odcinka drogi kolejowej – Pojęcie „nadużycia” – Rzeczywiste lub prawdopodobne wykluczenie konkurenta – Wykonywanie przez Sąd nieograniczonego prawa orzekania – Obniżenie grzywny]

(2023/C 71/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Lietuvos geležinkeliai AB (przedstawiciele: K. Apel, W. Deselaers i P. Kirst, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes, H. Leupold i G. Meessen, pełnomocnicy), Orlen Lietuva AB (przedstawiciele: C. Conte, avvocato, i C. Thomas, avocat)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Lietuvos geležinkeliai AB pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską i przez Orlen Lietuva AB.

(¹) Dz.U. C 98 z 22.3.2021.